

JUDr. Vilém Knoll, Ph.D.
katedra právních dějin

Posudek na diplomovou práci

**Jana Marešová, *Vývoj hrdelního soudnictví na Chebsku a Loketsku,*
Plzeň 2014, 78 s. včetně příloh**

Předloženou práci autorka rozdělila do deseti částí, včetně úvodu, metodologie, závěru, cizojazyčného shrnutí a seznamu použitých pramenů a literatury. Hlavní část pak tvoří osm kapitol, které jsou převážně dále děleny na podkapitoly. Postupně pojednávají o dosavadním stavu poznání, o vývoji hrdelního soudnictví v Čechách, o organizaci městských hrdelních soudů, o počátcích hrdelního soudnictví na Chebsku a Loketsku, o městském hrdelním soudnictví na Chebsku a Loketsku, o restrikci hrdelních soudů. Poslední kapitolou je závěr. Práce tak má jasnou obsahovou strukturu, která odpovídá tématu, přičemž její jednotlivé části jsou logicky provázány.

1

Rozsah práce (dosahující cca 60 stran) je odpovídající. Práce je psána čtivým slohem s dobrou gramatikou a odborným jazykem. Pokud jde o věcný obsah, snaží se autorka (a nutno přiznat, že převážně úspěšně) o komplexní pohled na pojednávanou problematiku. Autorka v úvodních kapitolách, zabývajících se vývojem hrdelního soudnictví v Čechách a organizací městských hrdelních soudů (do které zahrnuje i širší soudní respektive radniční personál) nedostatečně, respektive vůbec, neakcentuje skutečnost, že pojednávaná oblast do doby své unifikace s českým prostředím, která nastává až v 18. století, fungovala v řadě věcí odlišným způsobem, než vlastní Čechy. Je to dáno tím, že velká část zdejších soudů patřila do chebského okruhu a tak byla vázána na Norimberk a Říši a nikoliv na Čechy. To mělo vliv jak na

právo, které zde bylo užíváno (což je mimo jiné vidět i na problematice prosazení Koldínova zákoníku), tak i na organizaci městské správy.

Užité zdroje – prameny i literatura – jsou odpovídající a je na ně v textu řádně odkazováno. Poznámkový aparát je práci nejen plně odpovídající – 220 poznámek pod čarou na 61 stran textu – ale dokonce výrazně nadprůměrný. V seznamu literatury řada uvedených německojazyčných titulů je v práci samotné využita jen zřídka. Je to trochu zklamání, kdy po zdařilém přehledu dosavadní literatury (s. 6–9), který naznačuje dobrou orientaci autorky, nejsou tyto práce, které evidentně eviduje, v práci použity. Některé pasáže pak jsou závislé na omezeném počtu titulů – například kapitola 5.2 pouze na, pravda zdařilých, dějinách města Lokte od manželů Vlasákových (s. 34–38). V klíčových kapitolách věnovaných Chebsku a Loketsku, které jsou jinak zdařilé, pak není zcela jasné, proč u pasáží o jednotlivých privilegiích hrdebního soudnictví se týkajících či o jejich obsahu autorka používá jako zdroj informací někdy literaturu (zejména K. Kuču) a pouze někdy CIM, kteroužto edici by bylo záhodno užívat ve všech případech. Z přehledu užitých zdrojů i z práce jako celku vyplývá, že se autorka seznámila s významnými prameny k tématu a využila je pro zpracování práce.

2

Pokud jde o přehled použitých pramenů a literatury, je až zbytečně tříděn do několika skupin, plně by stačilo třídění na prameny a literaturu. V případě cizojazyčné literatury to ostatně pak vedlo k smíchání pramenů a literatury do jedné kategorie. V případě kvalifikačních prací není dodržena citační norma (mj. chybí instituce, na které byly obhájeny).

Z literatury bylo možno využít ještě další na oblast zaměřené publikace, zejména z pera V. Knolla (například Několik chebských příkladů k počátkům veřejné žaloby. In: Pocta Eduardu Vlčkovi k 80. narozeninám. Ed. K. Bubelová, Olomouc 2010, s. 231–235; Judex provincialis in Egra. Pár postřehů k pravomocím chebského zemského soudce za časů štaufských panovníků (před rokem 1265). In: Sborník k poctě Evy a Karla Waskových. Ed. M. Wasková, Plzeň 2011, s. 39–48; Chebský právní okruh a jeho vývoj ve světle městských privilegií. In: Městské právo ve střední Evropě. Eds. K. Malý – J. Šouša jr., Praha 2013, s. 189–207, 376–377).

Práce je zdařilá, neobsahuje závažnější faktické chyby. Z drobnějších lze zmínit, že loketský *advocatus* jistě nebyl městským rychtářem (jak by se mohlo zdát z textu na s. 49). Odvolacím soudem k loketskému manskému soudu byl, oproti tvrzení autorky (s. 49), manský soud tachovský.

Čtenář z předložené práce získá pěkný základní přehled pojednávané problematiky. Práce splnila svůj účel a obsahuje všechny předepsané náležitosti. Proto ji přes výše uvedené připomínky, které jsou spíše marginálního charakteru, rád připouštím k obhajobě a v závislosti na jejím průběhu navrhuji hodnotit známkou velmi dobře až výborně.

Témata k obhajobě:

Postavení Achtgerichtu v rámci chebského soudnictví.

Chebský právní okruh a jeho postavení v rámci českých zemích.

3

Plzeň 14. května 2014

